

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

13-04-2021

Poslovni broj: Usž-2354/19-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda Lidije Rostaš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Durović i Sanja Štefan, članica vijeća te višeg sudskog savjetnika specijaliste Srdana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Erste & Steiermärkische Bank d.d, Rijeka, Jadranski trg 3a, kojeg zastupa Zvonimir Buterina, odvjetnik u odvjetničkom društvu Buterina i Posavec u Zagrebu, Draškovićeve 82, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, uz sudjelovanje zainteresirane osobe STEPENICE d.o.o., Donja Lomnica, Odranska 6, kojeg zastupa Bariša Pavičić, odvjetnik iz Zagreb, Erdodyeva 12, radi predstečajne nagodbe, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-3338/17-13 od 18. ožujka 2019., na sjednici vijeća održanoj 27. siječnja 2021.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-3338/17-13 od 18. ožujka 2019.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

III. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi STEPENICE d.o.o., Donja Lomnica, Odranska 6, Odranska 6, OIB: 90382127459, naknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 3.906,25 kuna u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak od 10. listopada 2017. i poništenje rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb od 6. rujna 2017.

Protiv navedene presude tužitelj je podnio žalbu zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava (članak 66. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS)).

U žalbi ponavlja sve tužbene navode. Ističe da se sud u svojoj presudi uopće nije osvrnuo na navode tužitelja tijekom postupku kojim je isti ukazivao da se iznos tražbine Krešimira Fabera ne podudara s iznosom za koji je Krešimiru Faberu prvostupanjsko tijelo priznalo pravo glasa. Navodi da iz dokumentacije dostavljene uz dopis dužnika od 18. kolovoza 2017. proizlazi tražbina Krešimira Fabera u iznosu od 5.903.459,48 kuna, te ako se istom pribroje i zatezne kamate konačan iznos nikako ne odgovara utvrđenom iznosu od 6.399.651,93 kuna. Tužitelj smatra da je izjava o povezanim osobama od 3. listopada 2016. neistinita, te da tražbina navedenog vjerovnika sukladno odredbi članka 72.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi nije smjela biti uračunata u ukupan iznos utvrđenih tražbina za potrebe glasovanja, odnosno ista nije smjela biti uračunata u iznosu u

kojem je ista bila uračunata. Ponovo ističe da rješenje od 20. svibnja 2016., kojim su utvrđene tražbine vjerovnika u postupku, nije bilo pravomoćno. Navodi razloge iz kojih smatra, što je isticao i tijekom cijelog postupka, da je prvostupanjsko tijelo trebalo ponovno zakazati ročište za glasovanje. Ističe ponovno da ukupna imovina dužnika upisana u odgovarajuće upisnike onako kako je ona utvrđena u postupku pred Financijskom agencijom i pravni položaj tužitelja u istom postupku, nisu u skladu s činjeničnim stanjem i dokazima iznesenim u istom postupku pred Financijskom agencijom. Ističe da je društvo STEPENICE d.o.o. vlasnik nekretnina upisanih u zk. ul. 518, k.o. Donja Lomnica, i nekretnina upisanih u zk ul. 3862, k.o. Vrapče, što je sud u svojoj presudi propustio utvrditi, iako se na to tužitelj pozivao tijekom postupka. Predlaže da drugostupanjski sud usvoji žalbu tužitelja, te poništi prvostupanjsku presudu i sam otkloni nedostatke i sam presudom riješi stvar na način da poništi rješenje tuženika u skladu s tužbenim zahtjevom, te naloži tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove žalbe u skladu s troškovnikom u ukupnom iznosu od 3.906,25 kuna.

Zainteresirana osoba u odgovoru na žalbu ističe da suprotno navodima tužitelja presuda ne sadrži bitne povrede pravila sudskog postupka, a činjenično stanje je u potpunosti pravilno utvrđeno, te na isto pravilno primijenjeno materijalno pravo. Suprotno navodima žalbe, kada se navod da dokumentacija koju je vjerovnik Krešimir Faber dostavio uz svoj dopis od 18. kolovoza 2017. ne odgovara iznosu utvrđenom u izvješću revizora FIRT revizija d.o.o. ističe da tužitelj zanemaruje činjenicu da je uz izvještaj neovisnog revizora priložen popis pojedinačnih obveza uključujući i predmetnu tražbinu od 6.339.651,93 kune. Nadalje, iz navedenog izvješća kojim se daje pozitivno mišljenje zaključeno je da su revizijske informacije o popisu obveza zainteresirane osobe sastavljene u skladu sa zahtjevom iz članka 42. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, te u konačnici da revizor smatra kako nema razloga za sumnju da se radi o pogrešnom prikazivanju ispravnosti obveza, koje društvo ima prema Krešimiru Faberu kao vjerovniku.

Ističe da tužitelj nadalje, propušta spomenuti i činjenicu da je njegova žalba protiv rješenja kojim su utvrđeni iznosi tražbina, uključujući i tražbinu ovog vjerovnika odbijena, te da je isto rješenje postalo pravomoćno. Navodi da s obzirom da je nesporno utvrđeno da je pravna osnova tražbine odnos zajma između vjerovnika Krešimira Fabera i predstečajnog dužnika, a ne pravna osnova iz članka 72.a stavka 3. navedenog Zakona. Ističe da je ispravno sud potvrdio zaključak tuženika da je Krešimir Faber imao pravo glasa za tako utvrđenu tražbinu. Isto tako ističe da je sud ispravno zaključio da je tuženik pravilno postupio kada nakon poništenja rješenja od 7. listopada 2016. nije ponovno održavao ročište za glasovanje o prihvatanju izmijenjenog plana financijskog restrukturiranja. Isto tako smatra potpuno neosnovanim žalbeni navod da je tužitelj uskraćen u raspolaganju svojim pravnom na odvojeno namirenje, a sve jer, kako to sud pravilno utvrđuje, je ista ta prava mogao nesmetano koristiti na ročištu od 7. listopada 2016. Osim toga, nepravomoćnost rješenja od 20. svibnja 2016. također nije sprečavala, niti utjecala na održavanje ročišta od 7. listopada 2016., pa samim time nije niti mogla biti razlog za ponovno održavanje ročišta, a sve sukladno članku 30. stavku 7. Zakona. Osporava sve ostale navode vezane za pitanje razlučnog prava na nekretninama treće osobe, Ritus objekti d.o.o. Navodi da je o ovom pravnom pitanju sud pravilno utvrdio da se raspravljalo povodom donošenja rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama, te da tužitelju rješenjem od 20. svibnja 2016. nije priznato razlučno pravo nad predmetnim nekretninama. Ističe da tužitelj u žalbi ponovno zaboravlja spomenuti da se na prethodno spomenuto rješenje žalio, koja žalba mu je odbijena, te je to rješenje postalo pravomoćno. Predlaže da drugostupanjski sud u cijelosti odbije žalbu, te nadoknadi zainteresiranoj osobi troškove žalbenog postupka u iznosu od 3.125,00 kuna sa PDV-om za sastav podneska, odgovora na žalbu.

Tuženik, iako uredno pozvan, nije se očitovao odgovorom na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Suprotno tvrdnji tužitelja, Upravni sud je u tijeku spora pravilno primijenio odredbe ZUS-a, stoga nije osnovan žalbeni razlog bitne povrede pravila sudskog postupka.

Iz spisa proizlazi da je prvostupanjski sud pri utvrđivanju činjeničnog stanja u sporu, uz činjenice koje je sam utvrdio uzeo u obzir i činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke (članak 33. stavak 2. ZUS-a).

Naime, iz spisa predmeta proizlazi da je u postupku predstečajne nagodbe nad zainteresiranom osobom STEPENICE d.o.o. dana 7. listopada 2016. održano ročište radi glasanja o izmijenjenom planu financijskog restrukturiranja. Navedeni plan objavljen je na web stranicama Financijske agencije dana 16. lipnja 2016., a za isti su glasali vjerovnici čije tražbine iznose 48.317.073,69 kuna, što čini 66,67%, odnosno više od 2/3 utvrđenih tražbina za koje vjerovnici imaju pravo glasa.

Rješenje Nagodbenog vijeća od 7. listopada 2016. kojim je proglašeno da je prihvaćen plan financijskog restrukturiranja poništeno je povodom žalbe i predmet je vraćen na ponovni postupak. U postupku je tada bilo sporno da li je plan u smislu članka 72.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“, 108/12., 144/12., 81/13. i 112/13. – dalje: ZFPPN) smio glasati vjerovnik Krešimir Faber, direktor predstečajnog dužnika čija je tražbina iskazana u iznosu od 6.339.651,93 kune, a za koju nije razvidna pravna osnova. U ponovljenom postupku prvostupanjsko tijelo je pozvalo predstečajnog dužnika da dostavi pravnu osnovu temeljem koje je dužnik u svom financijskom izvješću iskazao obvezu prema vjerovniku Krešimiru Faberu u iznosu od 6.339.651,93 kune. U postupku je dužnik dostavio ugovor o pozajmici iz 2011. te aneks ugovora o pozajmici iz 2014., obračun zateznih kamata, ugovor o otkupu potraživanja, izvod o stanju i prometu po računu, ugovor o kratkoročnoj pozajmici iz 2016., kartice konta i izvješća revizora kojim se potvrđuje vjerodostojnost dokumentacije.

Iz navedenog je prvostupanjsko tijelo zaključilo da potraživanje vjerovnika Krešimira Fabera nije prijavljeno s osnove jamstva, već temeljem ugovora o pozajmicama te je isti imao pravo glasa za iznos od 6.339.651,93 kune. U spisu predmeta također prileži izvješće neovisnog revizora FIRT revizija d.o.o. o planu financijskog i operativnog restrukturiranja zainteresirane osobe uz koje je priložen popis pojedinačnih obveza uključujući i navedenu tražbinu u iznosu od 6.339.651,93 kune.

Što se tiče prigovora tužitelja vezanog za visinu navedene pozajmice te tvrdnju da je prilikom donošenja nove odluke bilo potrebno održati novo ročište za glasanje o prihvaćanju izmijenjenog plana financijskog restrukturiranja valja istaći da je do poništenja ranijeg rješenja došlo radi nejasnoća vezanih s iskazanom pravnom osnovom tražbine vjerovnika Krešimira Fabera iskazane u navedenom iznosu. Kako su otklonjene sumnje u pogledu navedene pozajmice, kao pravne osnove navedene tražbine, i time postojanja prava glasa vjerovnika Krešimira Fabera nije bilo razloga da se ponovo održava isto ročište za glasanje.

Sud pravilno ocjenjuje da razlog poništenja nije bio takve prirode da je automatski zahtijevao i ponovno održavanje ročišta, te je stoga pravilno tuženik u osporavanom rješenju istaknuo da se nije promijenilo ništa u odnosu na ranije utvrđeno stanje, iznos utvrđenih tražbina i pravo glasa, odnosno da nije došlo do promjene prema kojima bi dužnik bio dužan sastaviti i dostaviti novi izmijenjeni plan i nacrt, a vijeće potom javno objaviti takav plan i zakazati novo ročište za glasanje.

Isto tako, pravilno je prvostupanjski sud ocijenio neosnovanim tvrdnje tužitelja da je u ponovljenom postupku trebalo održati novo ročište za glasanje i s tim povezane daljnje tvrdnje da je tužitelj uskraćen u raspolaganju svojim pravom na odvojeno namirenje. Tužitelj je sva prava nesmetano mogao koristiti na ročištu od 7. listopada 2016. Isto tako, sud je odbio prigovor tužitelja vezan za pravomoćnost rješenja od 20. svibnja 2016., budući da činjenica što to rješenje nije bilo pravomoćno nije utjecalo na održavanje samog ročišta od 7. listopada 2016. u smislu odredbe članka 30. stavka 7. ZFPPN-a.

U ovom postupku nije sporno da je protiv tog rješenja odbijena žalba te da je navedeno rješenje od 20. svibnja 2016. u međuvremenu postalo i pravomoćno. Tim pravomoćnim rješenjem utvrđen je iznos tražbina, uključujući i tražbinu vjerovnika Krešimira Fabera u iznosu od 6.399.651,93 kune.

Kako tužitelj nije osporavao izvješća i očitovanja neovisnog revizora, to je pravilno prvostupanjski sud ocijenio neosnovanim tužbene navode kojima se dovodi u pitanje iznos utvrđene tražbine, posebno nakon što su odbijene žalbe protiv rješenja o utvrđenim tražbinama i isto je postalo pravomoćno.

Pravilno je prvostupanjski sud odgovorio i na tužbene navode vezane uz razlučno pravo po osnovi založnih prava na nekretninama upisanih u zk. ul. 518, k.o. Donja Lomnica i zk. ul. 3862, k.o. Vrapče, koje nekretnine su upisane u korist društva Ritus objekt d.o.o., koje se pripojilo dužniku, da se ti navodi ne mogu s uspjehom isticati u postupku u kojem je predmet spora ocjena zakonitosti rješenja o prihvatanju izmijenjenog plana financijskog restrukturiranja. Iz samog rješenja Nagodbenog vijeća od 20. svibnja 2016. proizlazi da se o pitanju razlučnog prava po osnovi navedenih založnih prava raspravljalo povodom donošenja rješenja o utvrđenim i osporenim tražbina. Za navedenu tražbinu tužitelju rješenjem od 20. svibnja 2016. nije priznato razlučno pravo, jer taj iznos tužitelja naveden u tablici utvrđenih tražbina, a ne u tablici prijavljenih razlučnih tražbina. Kao što je već navedeno žalba tužitelja i vjerovnika Plava trava d.o.o. protiv navedenog rješenja od 20. svibnja 2016. je odbijena, a tužitelj sam navodi da je to rješenje postalo pravomoćno.

Prema ocjeni ovoga Suda, prvostupanjski sud je raspravio sve tvrdnje na kojima stranke temelje svoje zahtjeve i prigovore, te na osnovi svih izvedenih dokaza i njihovom ocjenom utvrdio činjenice odlučne za prosudbu osnovanosti tužbenog zahtjeva.

Na tako utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud je pravilno primijenio materijalno pravo, te odbio tužbeni zahtjev.

Ovdje valja navesti da je tužitelj tijekom postupku pred upravnim tijelima i pred prvostupanjskim sudom isticao iste prigovore na koje je odgovorilo tuženo tijelo, a potom i prvostupanjski sud.

Kako je utvrđeno da ne postoje razlozi zbog kojih tužitelj pobija prvostupanjsku presudu, kao ni razlozi na koje Visoki upravni sud pazi po službenoj dužnosti (članak 73. stavak 1. ZUS-a), na temelju odredbe članak 74. stavka 1. ZUS-a žalba je odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostupanjska presuda.

Odluka o troškovima žalbenog postupka temelji se na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a.

Odluka o troškovima iz točke III. izreke presude temelji se na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.), a odnosi se na troškove sastava odgovora na žalbu u iznosu od 3.125,00 i PDV-a 25% u iznosu od 781.25 kuna, ukupno 3.906,25 kuna.

U Zagrebu 27. siječnja 2021.

predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, v.r.
Za točnost otpisavka - ovlaštena službenik
Tanja Nemčić

